2

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. ledna 1988 byla ve Štrasburku otevřena k podpisu Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu z roku 2010, kterým se mění Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána v Kapském Městě dne 26. října 2012.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy, dne 11. října 2013.

Při ratifikaci Úmluvy bylo učiněno následující interpretativní prohlášení České republiky:

„Česká republika v zájmu jednoznačné interpretace čl. 22 odst. 2 Úmluvy o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu pozměňujícího Úmluvu o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech (dále jen „Úmluva ve znění Protokolu“) prohlašuje, že čl. 22 odst. 2 Úmluvy ve znění Protokolu chápe tak, že toto ustanovení nezakládá automatické právo na straně dožadujícího státu informace poskytnuté na základě Úmluvy ve znění Protokolu využít jako důkaz v trestním řízení, nýbrž že informace obdržené dožadujícím státem na základě Úmluvy ve znění Protokolu mohou být dožadujícím státem použity jako důkaz v trestním řízení pouze, pokud s tím justiční orgány dožádaného státu nebo jiné orgány dožádaného státu k tomu příslušné podle zákonů dožádaného státu vysloví souhlas v souladu s příslušnými mezinárodními smlouvami o vzájemné právní pomoci v trestních věcech a vnitrostátním právem dožádaného státu upravujícím poskytování vzájemné právní pomoci v trestních věcech.“

Současně bylo učiněno toto oznámení:

„Česká republika oznamuje, že v souladu s čl. 2 odst. 2 Úmluvy ve znění Protokolu z roku 2010 uvádí stávající daně v příloze A a v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. d) Úmluvy ve znění Protokolu z roku 2010 definuje výraz „příslušný orgán“ v příloze B.

PŘÍLOHA A – Daně, na které se Úmluva vztahuje:

Článek 2, odstavec 1 písm. a. i:

- daň z příjmů fyzických osob;
- daň z příjmů právnických osob;
- odvod z loterií a jiných podobných her;

Článek 2, odstavec 1 písm. b. ii:

- pojistné na veřejné zdravotní pojištění, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti;

Článek 2, odstavec 1 písm. b. iii. B:

- daň z nemovitých věcí, daň z nabytí nemovitých věcí;

Článek 2, odstavec 1 písm. b. iii. C:

- daň z přidané hodnoty;

Článek 2, odstavec 1 písm. b. iii. D:

- spotřební daň z minerálních olejů, z lihu, z piva, z vína a meziproduktů a z tabákových výrobků, daň ze zemního plynu a některých dalších plynů, daň z pevných paliv, daň z elektřiny;

Článek 2, odstavec 1 písm. b. iii. E:

- silniční daň.

PŘÍLOHA B – Příslušný orgán:

Ministr financí nebo jím zmocněný zástupce, dále Česká správa sociálního zabezpečení ve vztahu k pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a Centrum mezistátních úhrad ve vztahu k pojistnému na veřejné zdravotní pojištění.“

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dne 1. dubna 1995. Pro Českou republiku vstupuje v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 1. února 2014.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

CONVENTION ON MUTUAL ADMINISTRATIVE ASSISTANCE IN TAX MATTERS

Text amended by the provisions of the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, which entered into force on 1st June 2011

Preamble

The member States of the Council of Europe and the member countries of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD), signatories of this Convention,

Considering that the development of international movement of persons, capital, goods and services – although highly beneficial in itself – has increased the possibilities of tax avoidance and evasion and therefore requires increasing co-operation among tax authorities;

Welcoming the various efforts made in recent years to combat tax avoidance and tax evasion on an international level, whether bilaterally or multilaterally;

Considering that a co-ordinated effort between States is necessary in order to foster all forms of administrative assistance in matters concerning taxes of any kind whilst at the same time ensuring adequate protection of the rights of taxpayers;

Recognising that international co-operation can play an important part in facilitating the proper determination of tax liabilities and in helping the taxpayer to secure his rights;

Considering that fundamental principles entitling every person to have his rights and obligations determined in accordance with a proper legal procedure should be recognised as applying to tax matters in all States and that States should endeavour to protect the legitimate interests of taxpayers, including appropriate protection against discrimination and double taxation;

Convinced therefore that States should carry out measures or supply information, having regard to the necessity of protecting the confidentiality of information, and taking account of international instruments for the protection of privacy and flows of personal data;

Considering that a new co-operative environment has emerged and that it is desirable that a multilateral instrument is made available to allow the widest number of States to obtain the benefits of the new co-operative environment and at the same time implement the highest international standards of co-operation in the tax field;

Desiring to conclude a convention on mutual administrative assistance in tax matters,

Have agreed as follows:

Chapter I – Scope of the Convention

Article 1 – Object of the Convention and persons covered

1 The Parties shall, subject to the provisions of Chapter IV, provide administrative assistance to each other in tax matters. Such assistance may involve, where appropriate, measures taken by judicial bodies.

2 Such administrative assistance shall comprise:

a exchange of information, including simultaneous tax examinations and participation in tax examinations abroad;

b assistance in recovery, including measures of conservancy; and

c service of documents.

3 A Party shall provide administrative assistance whether the person affected is a resident or national of a Party or of any other State.

Article 2 – Taxes covered

1 This Convention shall apply:

a to the following taxes:

i taxes on income or profits,

ii taxes on capital gains which are imposed separately from the tax on income or profits,

iii taxes on net wealth,

imposed on behalf of a Party; and

b to the following taxes:

i taxes on income, profits, capital gains or net wealth which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party,

ii compulsory social security contributions payable to general government or to social security institutions established under public law, and

iii taxes in other categories, except customs duties, imposed on behalf of a Party, namely:

A. estate, inheritance or gift taxes,

B. taxes on immovable property,

C. general consumption taxes, such as value added or sales taxes,

D. specific taxes on goods and services such as excise taxes,

E. taxes on the use or ownership of motor vehicles,

F. taxes on the use or ownership of movable property other than motor vehicles,

G. any other taxes;

iv taxes in categories referred to in sub-paragraph iii. above which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party.

2 The existing taxes to which the Convention shall apply are listed in Annex A in the categories referred to in paragraph 1.

3 The Parties shall notify the Secretary General of the Council of Europe or the Secretary General of OECD (hereinafter referred to as the "Depositaries") of any change to be made to Annex A as a result of a modification of the list mentioned in paragraph 2. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary.

4 The Convention shall also apply, as from their adoption, to any identical or substantially similar taxes which are imposed in a Contracting State after the entry into force of the Convention in respect of that Party in addition to or in place of the existing taxes listed in Annex A and, in that event, the Party concerned shall notify one of the Depositaries of the adoption of the tax in question.

Chapter II – General definitions

Article 3 – Definitions

1 For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a the terms "applicant State" and "requested State" mean respectively any Party applying for administrative assistance in tax matters and any Party requested to provide such assistance;

b the term "tax" means any tax or social security contribution to which the Convention applies pursuant to Article 2;

c the term "tax claim" means any amount of tax, as well as interest thereon, related administrative fines and costs incidental to recovery, which are owed and not yet paid;

d the term "competent authority" means the persons and authorities listed in Annex B;

e the term "nationals" in relation to a Party means:

i all individuals possessing the nationality of that Party, and

ii all legal persons, partnerships, associations and other entities deriving their status as such from the laws in force in that Party.

For each Party that has made a declaration for that purpose, the terms used above will be understood as defined in Annex C.

2 As regards the application of the Convention by a Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that Party concerning the taxes covered by the Convention.

3 The Parties shall notify one of the Depositaries of any change to be made to Annexes B and C. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary in question.

Chapter III – Forms of assistance

Section I – Exchange of information

Article 4 – General provision

1 The Parties shall exchange any information, in particular as provided in this section, that is foreseeably relevant for the administration or enforcement of their domestic laws concerning the taxes covered by this Convention.

2 Deleted.

3 Any Party may, by a declaration addressed to one of the Depositaries, indicate that, according to its internal legislation, its authorities may inform its resident or national before transmitting information concerning him, in conformity with Articles 5 and 7.

Article 5 – Exchange of information on request

1 At the request of the applicant State, the requested State shall provide the applicant State with any information referred to in Article 4 which concerns particular persons or transactions.

2 If the information available in the tax files of the requested State is not sufficient to enable it to comply with the request for information, that State shall take all relevant measures to provide the applicant State with the information requested.

Article 6 – Automatic exchange of information

With respect to categories of cases and in accordance with procedures which they shall determine by mutual agreement, two or more Parties shall automatically exchange the information referred to in Article 4.

Article 7 – Spontaneous exchange of information

1 A Party shall, without prior request, forward to another Party information of which it has knowledge in the following circumstances:

a the first-mentioned Party has grounds for supposing that there may be a loss of tax in the other Party;

b a person liable to tax obtains a reduction in or an exemption from tax in the first-mentioned Party which would give rise to an increase in tax or to liability to tax in the other Party;

c business dealings between a person liable to tax in a Party and a person liable to tax in another Party are conducted through one or more countries in such a way that a saving in tax may result in one or the other Party or in both;

d a Party has grounds for supposing that a saving of tax may result from artificial transfers of profits within groups of enterprises;

e information forwarded to the first-mentioned Party by the other Party has enabled information to be obtained which may be relevant in assessing liability to tax in the latter Party.

2 Each Party shall take such measures and implement such procedures as are necessary to ensure that information described in paragraph 1 will be made available for transmission to another Party.

Article 8 – Simultaneous tax examinations

1 At the request of one of them, two or more Parties shall consult together for the purposes of determining cases and procedures for simultaneous tax examinations. Each Party involved shall decide whether or not it wishes to participate in a particular simultaneous tax examination.

2 For the purposes of this Convention, a simultaneous tax examination means an arrangement between two or more Parties to examine simultaneously, each in its own territory, the tax affairs of a person or persons in which they have a common or related interest, with a view to exchanging any relevant information which they so obtain.

Article 9 – Tax examinations abroad

1 At the request of the competent authority of the applicant State, the competent authority of the requested State may allow representatives of the competent authority of the applicant State to be present at the appropriate part of a tax examination in the requested State.

2 If the request is acceded to, the competent authority of the requested State shall, as soon as possible, notify the competent authority of the applicant State about the time and place of the examination, the authority or official designated to carry out the examination and the procedures and conditions required by the requested State for the conduct of the examination. All decisions with respect to the conduct of the tax examination shall be made by the requested State.

3 A Party may inform one of the Depositaries of its intention not to accept, as a general rule, such requests as are referred to in paragraph 1. Such a declaration may be made or withdrawn at any time.

Article 10 – Conflicting information

If a Party receives from another Party information about a person's tax affairs which appears to it to conflict with information in its possession, it shall so advise the Party which has provided the information.

Section II – Assistance in recovery

Article 11 – Recovery of tax claims

1 At the request of the applicant State, the requested State shall, subject to the provisions of Articles 14 and 15, take the necessary steps to recover tax claims of the first-mentioned State as if they were its own tax claims.

2 The provision of paragraph 1 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the Parties concerned, which are not contested.

However, where the claim is against a person who is not a resident of the applicant State, paragraph 1 shall only apply, unless otherwise agreed between the Parties concerned, where the claim may no longer be contested.

3 The obligation to provide assistance in the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate, is limited to the value of the estate or of the property acquired by each beneficiary

of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

Article 12 – Measures of conservancy

At the request of the applicant State, the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement.

Article 13 – Documents accompanying the request

1 The request for administrative assistance under this section shall be accompanied by:

a a declaration that the tax claim concerns a tax covered by the Convention and, in the case of recovery that, subject to paragraph 2 of Article 11, the tax claim is not or may not be contested,

b an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State, and

c any other document required for recovery or measures of conservancy.

2 The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance, by an instrument permitting enforcement in the latter State.

Article 14 – Time limits

1 Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant State. The request for assistance shall give particulars concerning that period.

2 Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 1, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.

3 In any case, the requested State is not obliged to comply with a request for assistance which is submitted after a period of 15 years from the date of the original instrument permitting enforcement.

Article 15 – Priority

The tax claim in the recovery of which assistance is provided shall not have in the requested State any priority specially accorded to the tax claims of that State even if the recovery procedure used is the one applicable to its own tax claims.

Article 16 – Deferral of payment

The requested State may allow deferral of payment or payment by instalments if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances, but shall first inform the applicant State.

Section III – Service of documents

Article 17 – Service of documents

1 At the request of the applicant State, the requested State shall serve upon the addressee documents, including those relating to judicial decisions, which emanate from the applicant State and which relate to a tax covered by this Convention.

2 The requested State shall effect service of documents:

a by a method prescribed by its domestic laws for the service of documents of a substantially similar nature;

b to the extent possible, by a particular method requested by the applicant State or the closest to such method available under its own laws.

3 A Party may effect service of documents directly through the post on a person within the territory of another Party.

4 Nothing in the Convention shall be construed as invalidating any service of documents by a Party in accordance with its laws.

5 When a document is served in accordance with this article, it need not be accompanied by a translation. However, where it is satisfied that the addressee cannot understand the language of the document, the requested State shall arrange to have it translated into or a summary drafted in its or one of its official languages. Alternatively, it may ask the applicant State to have the document either translated into or accompanied by a summary in one of the official languages of the requested State, the Council of Europe or the OECD.

Chapter IV – Provisions relating to all forms of assistance

Article 18 – Information to be provided by the applicant State

1 A request for assistance shall indicate where appropriate:

a the authority or agency which initiated the request made by the competent authority;

b the name, address, or any other particulars assisting in the identification of the person in respect of whom the request is made;

c in the case of a request for information, the form in which the applicant State wishes the information to be supplied in order to meet its needs;

d in the case of a request for assistance in recovery or measures of conservancy, the nature of the tax claim, the components of the tax claim and the assets from which the tax claim may be recovered;

e in the case of a request for service of documents, the nature and the subject of the document to be served;

f whether it is in conformity with the law and administrative practice of the applicant State and whether it is justified in the light of the requirements of Article 21.2.g.

2 As soon as any other information relevant to the request for assistance comes to its knowledge, the applicant State shall forward it to the requested State.

Article 19 – Deleted

Article 20 – Response to the request for assistance

1 If the request for assistance is complied with, the requested State shall inform the applicant State of the action taken and of the result of the assistance as soon as possible.

2 If the request is declined, the requested State shall inform the applicant State of that decision and the reason for it as soon as possible.

3 If, with respect to a request for information, the applicant State has specified the form in which it wishes the information to be supplied and the requested State is in a position to do so, the requested State shall supply it in the form requested.

Article 21 – Protection of persons and limits to the obligation to provide assistance

1 Nothing in this Convention shall affect the rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the requested State.

2 Except in the case of Article 14, the provisions of this Convention shall not be construed so as to impose on the requested State the obligation:

a to carry out measures at variance with its own laws or administrative practice or the laws or administrative practice of the applicant State;

b to carry out measures which would be contrary to public policy (*ordre public*);

c to supply information which is not obtainable under its own laws or its administrative practice or under the laws of the applicant State or its administrative practice;

d to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret, or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*);

e to provide administrative assistance if and insofar as it considers the taxation in the applicant State to be contrary to generally accepted taxation principles or to the provisions of a convention for the avoidance of double taxation, or of any other convention which the requested State has concluded with the applicant State;

f to provide administrative assistance for the purpose of administering or enforcing a provision of the tax law of the applicant State, or any requirement connected therewith, which discriminates against a national of the requested State as compared with a national of the applicant State in the same circumstances;

g to provide administrative assistance if the applicant State has not pursued all reasonable measures available under its laws or administrative practice, except where recourse to such measures would give rise to disproportionate difficulty;

h to provide assistance in recovery in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the applicant State.

3 If information is requested by the applicant State in accordance with this Convention, the requested State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though the requested State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations contained in this Convention, but in no case shall such limitations, including in particular those of

paragraphs 1 and 2, be construed to permit a requested State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

4 In no case shall the provisions of this Convention, including in particular those of paragraphs 1 and 2, be construed to permit a requested State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 22 – Secrecy

1 Any information obtained by a Party under this Convention shall be treated as secret and protected in the same manner as information obtained under the domestic law of that Party and, to the extent needed to ensure the necessary level of protection of personal data, in accordance with the safeguards which may be specified by the supplying Party as required under its domestic law.

2 Such information shall in any case be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative or supervisory bodies) concerned with the assessment, collection or recovery of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, taxes of that Party, or the oversight of the above. Only the persons or authorities mentioned above may use the information and then only for such purposes. They may, notwithstanding the provisions of paragraph 1, disclose it in public court proceedings or in judicial decisions relating to such taxes.

3 If a Party has made a reservation provided for in sub-paragraph a. of paragraph 1 of Article 30, any other Party obtaining information from that Party shall not use it for the purpose of a tax in a category subject to the reservation. Similarly, the Party making such a reservation shall not use information obtained under this Convention for the purpose of a tax in a category subject to the reservation.

4 Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, information received by a Party may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of the supplying Party and the competent authority of that Party authorises such use. Information provided by a Party to another Party may be transmitted by the latter to a third Party, subject to prior authorisation by the competent authority of the first-mentioned Party.

Article 23 – Proceedings

1 Proceedings relating to measures taken under this Convention by the requested State shall be brought only before the appropriate body of that State.

2 Proceedings relating to measures taken under this Convention by the applicant State, in particular those which, in the field of recovery, concern the existence or the amount of the tax claim or the instrument permitting its enforcement, shall be brought only before the appropriate body of that State. If such proceedings are brought, the applicant State shall inform the requested State which shall suspend the procedure pending the decision of the body in question. However, the requested State shall, if asked by the applicant State, take measures of conservancy to safeguard recovery. The requested State can also be informed of such proceed-

ings by any interested person. Upon receipt of such information the requested State shall consult on the matter, if necessary, with the applicant State.

3 As soon as a final decision in the proceedings has been given, the requested State or the applicant State, as the case may be, shall notify the other State of the decision and the implications which it has for the request for assistance.

Chapter V – Special provisions

Article 24 – Implementation of the Convention

1 The Parties shall communicate with each other for the implementation of this Convention through their respective competent authorities. The competent authorities may communicate directly for this purpose and may authorise subordinate authorities to act on their behalf. The competent authorities of two or more Parties may mutually agree on the mode of application of the Convention among themselves.

2 Where the requested State considers that the application of this Convention in a particular case would have serious and undesirable consequences, the competent authorities of the requested and of the applicant State shall consult each other and endeavour to resolve the situation by mutual agreement.

3 A co-ordinating body composed of representatives of the competent authorities of the Parties shall monitor the implementation and development of this Convention, under the aegis of the OECD. To that end, the co-ordinating body shall recommend any action likely to further the general aims of the Convention. In particular it shall act as a forum for the study of new methods and procedures to increase international co-operation in tax matters and, where appropriate, it may recommend revisions or amendments to the Convention. States which have signed but not yet ratified, accepted or approved the Convention are entitled to be represented at the meetings of the co-ordinating body as observers.

4 A Party may ask the co-ordinating body to furnish opinions on the interpretation of the provisions of the Convention.

5 Where difficulties or doubts arise between two or more Parties regarding the implementation or interpretation of the Convention, the competent authorities of those Parties shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement. The agreement shall be communicated to the co-ordinating body.

6 The Secretary General of OECD shall inform the Parties, and the Signatory States which have not yet ratified, accepted or approved the Convention, of opinions furnished by the co-ordinating body according to the provisions of paragraph 4 above and of mutual agreements reached under paragraph 5 above.

Article 25 – Language

Requests for assistance and answers thereto shall be drawn up in one of the official languages of the OECD and of the Council of Europe or in any other language agreed bilaterally between the Contracting States concerned.

Article 26 – Costs

Unless otherwise agreed bilaterally by the Parties concerned:

a ordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the requested State;

b extraordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the applicant State.

Chapter VI – Final provisions

Article 27 – Other international agreements or arrangements

1 The possibilities of assistance provided by this Convention do not limit, nor are they limited by, those contained in existing or future international agreements or other arrangements between the Parties concerned or other instruments which relate to co-operation in tax matters.

2 Notwithstanding paragraph 1, those Parties which are member States of the European Union can apply, in their mutual relations, the possibilities of assistance provided for by the Convention in so far as they allow a wider co-operation than the possibilities offered by the applicable European Union rules.

Article 28 – Signature and entry into force of the Convention

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the member countries of OECD. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with one of the Depositaries.

2 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five States have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

3 In respect of any member State of the Council of Europe or any member country of OECD which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

4 Any member State of the Council of Europe or any member country of OECD which becomes a Party to the Convention after the entry into force of the Protocol amending this Convention, opened for signature on 27th May 2010 (the "2010 Protocol"), shall be a Party to the Convention as amended by that Protocol, unless they express a different intention in a written communication to one of the Depositaries.

5 After the entry into force of the 2010 Protocol, any State which is not a member of the Council of Europe or of the OECD may request to be invited to sign and ratify this Convention as amended by the 2010 Protocol. Any request to this effect shall be addressed to one of the Depositaries, who shall transmit it to the Parties. The Depositary shall also inform the Committee of Ministers of the Council of Europe and the OECD Council. The decision to invite States which so request to become Party to this Convention shall be taken by consensus by the Parties to the Convention through the co-ordinating body. In respect of any State ratifying the Convention as amended by the 2010 Protocol in accordance with this paragraph, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a

period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification with one of the Depositaries.

6 The provisions of this Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect for administrative assistance related to taxable periods beginning on or after 1 January of the year following the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party, or where there is no taxable period, for administrative assistance related to charges to tax arising on or after 1 January of the year following the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party. Any two or more Parties may mutually agree that the Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect for administrative assistance related to earlier taxable periods or charges to tax.

7 Notwithstanding paragraph 6, for tax matters involving intentional conduct which is liable to prosecution under the criminal laws of the applicant Party, the provisions of this Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect from the date of entry into force in respect of a Party in relation to earlier taxable periods or charges to tax.

Article 29 – Territorial application of the Convention

1 Each State may, at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any State may, at any later date, by a declaration addressed to one of the Depositaries, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Depositary.

3 Any declaration made under either of the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary.

Article 30 – Reservations

1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval or at any later date, declare that it reserves the right:

a not to provide any form of assistance in relation to the taxes of other Parties in any of the categories listed in sub-paragraph b. of paragraph 1 of Article 2, provided that it has not included any domestic tax in that category under Annex A of the Convention;

b not to provide assistance in the recovery of any tax claim, or in the recovery of an administrative fine, for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;

c not to provide assistance in respect of any tax claim, which is in existence at the date of entry into force of the Convention in respect of that State or, where a reservation has

previously been made under sub-paragraph a. or b. above, at the date of withdrawal of such a reservation in relation to taxes in the category in question;

d not to provide assistance in the service of documents for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;

e not to permit the service of documents through the post as provided for in paragraph 3 of Article 17;

f to apply paragraph 7 of Article 28 exclusively for administrative assistance related to taxable periods beginning on or after 1 January of the third year preceding the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party, or where there is no taxable period, for administrative assistance related to charges to tax arising on or after 1 January of the third year preceding the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party.

2 No other reservation may be made.

3 After the entry into force of the Convention in respect of a Party, that Party may make one or more of the reservations listed in paragraph 1 which it did not make at the time of ratification, acceptance or approval. Such reservations shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the reservation by one of the Depositaries.

4 Any Party which has made a reservation under paragraphs 1 and 3 may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Depositary in question.

5 A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Convention may not require the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial, require the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

Article 31 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to one of the Depositaries.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Depositary.

3 Any Party which denounces the Convention shall remain bound by the provisions of Article 22 for as long as it retains in its possession any documents or information obtained under the Convention.

Article 32 – Depositaries and their functions

1 The Depositary with whom an act, notification or communication has been accomplished, shall notify the member States of the Council of Europe and the member countries of OECD and any Party to this Convention of:

a any signature;

b the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;

c any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 28 and 29;

d any declaration made in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 4 or paragraph 3 of Article 9 and the withdrawal of any such declaration;

e any reservation made in pursuance of the provisions of Article 30 and the withdrawal of any reservation effected in pursuance of the provisions of paragraph 4 of Article 30;

f any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 3 or 4 of Article 2, paragraph 3 of Article 3, Article 29 or paragraph 1 of Article 31;

g any other act, notification or communication relating to this Convention.

2 The Depositary receiving a communication or making a notification in pursuance of the provisions of paragraph 1 shall inform immediately the other Depositary thereof.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the Convention.

Established by the Depositaries the 1st day of June 2011 pursuant to Article X.4 of the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, in English and French, both texts being equally authentic, in two copies of which one shall be deposited in the archives of each Depositary. The Depositaries shall transmit a certified copy to each Party to the Convention as amended by the Protocol and to each State entitled to become a party.

PŘEKLAD

ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ SPRÁVNÍ POMOCI V DAŇOVÝCH ZÁLEŽITOSTECH

Text je upraven ustanoveními Protokolu, kterým se mění Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech a který vstoupil v platnost 1. června 2011

PREAMBULE

Členské státy Rady Evropy a členské země Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD), signatáři této Úmluvy,

s ohledem na rozvoj mezinárodního pohybu osob, kapitálu, zboží a služeb, který i přes své významné přínosy zvýšil možnosti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových úniků, a proto vyžaduje větší míru spolupráce daňových orgánů,

s ohledem na to, že vítají různé snahy, které se v posledních letech objevily na mezinárodní úrovni v oblasti boje proti vyhýbání se daňovým povinnostem a proti daňovým únikům, ať už bilaterální či multilaterální,

s ohledem na to, že koordinované úsilí mezi státy je nezbytné za účelem podpory všech forem správní pomoci v záležitostech týkajících se daní jakéhokoliv druhu, a to při současném zajištění účinné ochrany práv daňových poplatníků,

s ohledem na to, že mezinárodní spolupráce může hrát zásadní roli při podpoře správného stanovení daňové povinnosti a při napomáhání daňovým poplatníkům v ochraně jejich práv,

s ohledem na to, že základní principy, podle kterých má každá osoba nárok na to, aby její práva a povinnosti byly určeny v souladu s řádným právním postupem, by měly být ve všech státech uznány jako vztahující se na daňové věci, a s ohledem na to, že státy by se měly snažit chránit legitimní zájmy daňových poplatníků, včetně patřičné ochrany proti diskriminaci a dvojímu zdanění,

proto vzhledem k přesvědčení, že státy by měly provádět opatření nebo poskytovat informace s ohledem na nutnost ochrany důvěrnosti informací a při zvážení mezinárodních nástrojů pro ochranu soukromí a toků osobních údajů,

s ohledem na to, že se rozvinulo prostředí umožňující spolupráci a je vhodné, aby byl k dispozici multilaterální nástroj, který by co největšímu počtu států umožnil využít nového kooperativního prostředí a zároveň vedl k implementaci nejvyšších mezinárodních standardů spolupráce v daňové oblasti,

s ohledem na to, že mají zájem uzavřít Úmluvu o vzájemné správní pomoci v daňových věcech,

se dohodly následovně:

ČÁST PRVNÍ
ROZSAH ÚMLUVY

Článek 1
Předmět Úmluvy a osoby, na které se Úmluva vztahuje

(1) Smluvní strany si jsou podle Kapitoly IV povinny poskytovat vzájemnou správní pomoc v daňových záležitostech. Tato pomoc může v případě potřeby rovněž zahrnovat opatření přijatá soudními orgány.

(2) Tato správní pomoc zahrnuje:

a) výměnu informací, včetně souběžných daňových šetření a účasti na daňových šetřeních v zahraničí,

b) pomoc při vymáhání, včetně předběžných opatření a

c) doručování dokumentů.

(3) Smluvní strana je povinna poskytovat správní pomoc bez ohledu na to, zda je dotčená osoba rezidentem či občanem této smluvní strany nebo jiného státu.

Článek 2
Daně, na které se Úmluva vztahuje

(1) Tato Úmluva se vztahuje na:

a) daně ukládané některou ze smluvních stran, a to:

(i) daně z příjmů nebo zisku,

(ii) daně z kapitálových výnosů, které jsou ukládány odděleně od daní z příjmů nebo zisku,

(iii) daně z čistého jmění;

b) daně, a to:

(i) daně z příjmů, zisku, kapitálových výnosů nebo čistého jmění, které jsou ukládány územně samosprávnými celky nebo místními orgány smluvní strany,

(ii) povinné příspěvky na sociální zabezpečení splatné ve prospěch státu nebo institucí sociálního zabezpečení zřízených podle veřejného práva,

(iii) daně ostatních kategorií, s výjimkou cel, ukládané smluvní stranou, a to

A. daně z pozůstalosti, dědické nebo darovací daně,

B. daně z nemovitostí,

C. daně ze spotřeby, například daně z přidané hodnoty nebo daně z obratu,

D. zvláštní daně ze zboží a služeb – například spotřební daně,

E. daně z provozování nebo vlastnictví motorových vozidel,

F. daně z užívání nebo vlastnictví movitého majetku jiného než motorových vozidel,

G. jiné daně;

(iv) daně v jednotlivých kategoriích uvedených výše v pododstavci (iii), které jsou ukládány územními samosprávnými celky nebo místními orgány smluvní strany.

(2) Stávající daně, na které se Úmluva vztahuje, jsou uvedeny v Příloze A, a to podle kategorií uvedených v odstavci 1.

(3) Smluvní strany jsou povinny uvědomit generálního tajemníka Rady Evropy nebo generálního tajemníka OECD (dále jen „depozitáři") o jakékoliv změně, která by měla být provedena v Příloze A v důsledku úpravy seznamu uvedeného v odstavci 2. Tato změna nabyde účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí tohoto oznámení depozitářem.

(4) Úmluva se rovněž vztahuje na jakékoliv stejné či v zásadě podobné daně (od zavedení těchto daní), které budou ukládány smluvním státem po datu, kdy Úmluva pro danou smluvní stranu vstoupí v platnost, a to vedle nebo místo stávajících daní uvedených v Příloze A; v takovém případě je předmětná smluvní strana povinna uvědomit o zavedení příslušné daně jednoho z depozitářů.

ČÁST DRUHÁ
VŠEOBECNÉ DEFINICE

Článek 3
Definice

(1) Pokud z kontextu nevyplývá jinak, rozumí se pro účely této Úmluvy:

a) výrazem „dožadující stát" a výrazem „dožádaný stát" smluvní strana, která dožaduje správní pomoc v daňových záležitostech, a smluvní strana, která je dožádána o poskytnutí této pomoci;

b) výrazem „daň" jakákoliv daň či příspěvek na sociální zabezpečení, na které se podle článku 2 Úmluva vztahuje;

c) výrazem „daňová pohledávka" jakákoliv částka daně (včetně úroků z této částky, souvisejících správních pokut a nákladů spojených s vymáháním), která je splatná a dosud neuhrazená;

d) výrazem „příslušný orgán" osoby a úřady uvedené v Příloze B;

e) výrazem „občané" s ohledem na smluvní stranu Úmluvy:

(i) všechny fyzické osoby s občanstvím dané smluvní strany a

(ii) všechny právnické osoby, partnerships, sdružení a jiné entity, které svůj status odvozují od platných zákonů dané smluvní strany.

S ohledem na každou smluvní stranu, která pro tento účel učinila prohlášení, budou výše uvedené výrazy vykládány tak, jak jsou definovány v Příloze C.

(2) Při provádění Úmluvy určitou smluvní stranou pak bude mít výraz nedefinovaný v této Úmluvě význam, který má podle právních předpisů této smluvní strany ve věci daní, na které se vztahuje tato Úmluva, pokud z okolností nevyplývá jinak.

(3) Smluvní strany jsou povinny uvědomit jednoho z depozitářů o změně, která má být provedena v Přílohách B a C. Tato změna nabyde účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí tohoto oznámení příslušným depozitářem.

ČÁST TŘETÍ
FORMY POMOCI

Hlava I
Výměna informací

Článek 4
Všeobecné ustanovení

(1) Smluvní strany budou sdílet jakékoliv informace, především pak informace uvedené v této části, u kterých se lze důvodně domnívat, že jsou významné pro správu nebo vymáhání jejich vnitrostátních právních předpisů týkajících se daní upravovaných Úmluvou.

(2) Zrušen

(3) Smluvní strana je oprávněna na základě písemného prohlášení adresovaného některému z depozitářů uvést, že podle vnitrostátního práva této smluvní strany mohou její úřady informovat rezidenta či občana dané smluvní strany před předáním informací, které se dané osoby týkají, a to v souladu s články 5 a 7.

Článek 5
Výměna informací na žádost

(1) Na žádost dožadujícího státu je dožádaný stát povinen poskytnout dožadujícímu státu informace uvedené v článku 4, které se týkají určitých osob nebo transakcí.

(2) Pokud nejsou informace dostupné v daňových spisech dožádaného státu dostatečné pro to, aby mu umožnily vyhovět žádosti o informace, přijme daný stát všechna potřebná opatření k tomu, aby dožadujícímu státu dožádané informace poskytl.

Článek 6
Automatická výměna informací

Pro stanovené kategorie a v souladu s postupy, které budou stanoveny vzájemnou dohodou, si budou dvě a více smluvních stran automaticky vyměňovat informace uvedené v článku 4.

Článek 7
Spontánní výměna informací

(1) Smluvní strana z vlastního podnětu předá druhé smluvní straně informace, o nichž se dozvěděla, za následujících okolností:

a) prvně jmenovaná smluvní strana má důvod domnívat se, že u druhé smluvní strany může docházet ke snížení daňového výnosu;

b) daňový subjekt získá snížení daně nebo osvobození od daně v prvně jmenované smluvní straně, které by mohlo vést ke zvýšení daně nebo daňové povinnosti v druhé smluvní straně;

c) obchody mezi daňovým subjektem jedné smluvní strany a daňovým subjektem druhé smluvní strany jsou uzavírány přes jednu nebo více zemí způsobem, který může vést ke snížení daně v jedné či druhé smluvní straně, případně v obou smluvních stranách;

d) smluvní strana důvodně předpokládá, že snížení daně mohlo vzniknout umělými převody zisků mezi spojenými osobami;

e) informace poskytnuté smluvní straně druhou smluvní stranou umožní získání informací, které mohou být významné pro zjištění a stanovení daní u druhé smluvní strany.

(2) Každá smluvní strana je povinna přijmout taková opatření a provést takové postupy, které budou nezbytné pro zajištění toho, aby byly informace uvedené v odstavci 1 dostupné k předání druhé smluvní straně.

Článek 8
Souběžná daňová šetření

(1) Dvě a více smluvních stran budou na žádost kterékoliv z nich společně jednat o stanovení případů a postupů pro souběžná daňová šetření. Každá oslovená smluvní strana rozhodne o tom, zda má zájem účastnit se souběžného daňového šetření či nikoliv.

(2) Pro účely Úmluvy souběžné daňové šetření označuje ujednání dvou a více smluvních stran o tom, že souběžně a v rámci svých území prošetří daňovou situaci osoby nebo osob, u kterých mají tyto smluvní strany společný nebo související zájem, a to s cílem vyměňovat významné informace, které takto získají.

Článek 9
Daňová šetření v zahraničí

(1) Na žádost příslušného orgánu dožadujícího státu může příslušný orgán dožádaného státu umožnit zástupcům příslušného orgánu dožádujícího státu účastnit se určité části daňového šetření v dožádaném státě.

(2) Pokud je žádosti vyhověno, je příslušný orgán dožádaného státu povinen co nejdříve příslušnému orgánu dožádujícího státu oznámit čas a místo šetření, úřad nebo úřední osobu pověřenou provedením šetření a postupy a podmínky vyžadované dožádaným státem pro provedení šetření. Všechna rozhodnutí týkající se provádění daňového šetření budou učiněna dožádaným státem.

(3) Smluvní strana je oprávněna informovat jednoho z depozitářů o svém záměru obecně nepřijímat žádosti uvedené v odstavci 1. Takové prohlášení může být učiněno či staženo kdykoliv.

Článek 10
Protichůdné informace

Pokud jedna smluvní strana obdrží od druhé smluvní strany informace o daňové situaci určité osoby, které se jí jeví jako protichůdné vůči informacím, které již má, uvědomí o tom smluvní stranu, která dané informace poskytla.

HLAVA II

Pomoc při vymáhání

Článek 11

Vymáhání daňových pohledávek

(1) Na žádost dožádajícího státu je dožádaný stát v souladu s články 14 a 15 povinen přijmout kroky nezbytné pro vymáhání daňových pohledávek prvně jmenovaného státu, jako kdyby se jednalo o jeho vlastní daňové pohledávky.

(2) Odstavec 1 se uplatní pouze na daňové pohledávky, které tvoří předmět dokladu umožňujícího jejich vymáhání v dožadujícím státě a, pokud se zúčastněné smluvní strany nedohodly jinak, které nejsou napadeny.

Pokud se však daná pohledávka týká osoby, která není rezidentem dožadujícího státu, odstavec 1 se uplatní pouze v případě, že danou pohledávku již nelze napadnout, pokud se zúčastněné smluvní strany nedohodly jinak.

(3) Povinnost poskytnout pomoc při vymáhání daňových pohledávek týkajících se zesnulé osoby nebo pozůstalosti této osoby se omezuje na hodnotu pozůstalosti nebo majetku získaného jednotlivými příjemci dané pozůstalosti, a to v závislosti na tom, zda má být pohledávka vymáhána z pozůstalosti nebo od jejích příjemců.

Článek 12

Předběžná opatření

Na žádost dožadujícího státu je dožádaný stát povinen s ohledem na vymáhání daně přijmout předběžná opatření, a to i v případě, že je daná pohledávka napadena nebo dosud není předmětem dokladu umožňujícího její vymáhání.

Článek 13

Dokumenty doplňující žádost

(1) K žádosti o správní pomoc podle této části budou přiloženy následující dokumenty:

a) prohlášení o tom, že daňová pohledávka se týká daně, na kterou se vztahuje Úmluva, a v případě vymáhání, že v souladu s čl. 11 odst. 2 daňová pohledávka není nebo nemůže být napadena,

b) úřední kopie dokladu umožňujícího vymáhání v dožadujícím státě a

c) jakýkoliv další dokument nezbytný pro vymáhání nebo pro přijetí předběžných opatření.

(2) Doklad umožňující vymáhání v dožadujícím státě bude zpravidla, v souladu s ustanoveními platnými v dožádaném státě, přijat, uznán, doplněn nebo nahrazen co nejdříve po datu přijetí žádosti o pomoc, a to prostřednictvím dokladu umožňujícího vymáhání v dožádaném státě.

Článek 14
Lhůty

(1) Otázky týkající se lhůty, po jejímž uplynutí již nelze daňovou pohledávku vymáhat, se řídí právem dožadujícího státu. Žádost o pomoc obsahuje podrobnosti týkající se této lhůty.

(2) Úkony provedené při vymáhání dožádaným státem v rámci plnění žádosti o pomoc, které by v souladu s právním řádem tohoto státu vedly ke stavění nebo přerušení lhůty uvedené v odstavci 1, budou mít tento účinek i podle právního řádu dožadujícího státu. Dožádaný stát je povinen o těchto úkonech informovat dožadující stát.

(3) V žádném případě není dožádaný stát povinen vyhovět žádosti o pomoc, která je zaslána po uplynutí lhůty patnácti let od data původního dokladu o vymahatelnosti pohledávky.

Článek 15
Přednost

Daňová pohledávka, při jejímž vymáhání je poskytována pomoc, nebude mít v dožádaném státě přednost zvláště udělovanou daňovým pohledávkám tohoto státu, a to ani v případě, že použitý postup vymáhání je stejný jako postup, který je uplatňován na vlastní daňové pohledávky tohoto státu.

Článek 16
Posečkání úhrady

Dožádaný stát může povolit posečkání úhrady daně, nebo úhradu formou splátek, pokud jeho právní předpisy nebo správní praxe takový postup za obdobných okolností umožňují, avšak bude o tom nejprve informovat dožadující stát.

HLAVA III
Doručování dokumentů

Článek 17
Doručování dokumentů

(1) Na žádost dožadujícího státu je dožádaný stát povinen doručit adresátovi dokumenty, a to včetně dokumentů týkajících se soudních rozhodnutí, vydané v dožadujícím státě a související s daněmi, na které se vztahuje Úmluva.

(2) Dožádaný stát je povinen uskutečnit doručení dokumentů

a) způsobem stanoveným jeho vnitrostátními právními předpisy pro doručování dokumentů podstatně obdobné povahy,

b) pokud možno způsobem požadovaným ze strany dožadujícího státu nebo způsobem, který co nevíce odpovídá tomuto způsobu a je možný podle jeho vnitrostátních právních předpisů.

(3) Smluvní strana může uskutečnit doručení dokumentů přímo prostřednictvím pošty osobě, která se nachází na území jiné smluvní strany.

(4) Žádná ustanovení Úmluvy nebudou vykládána tak, že ruší účinnost doručení dokumentů učiněného smluvní stranou v souladu s jejími zákony.

(5) Pokud je dokument doručen v souladu s tímto článkem, není nezbytné, aby k němu byl přiložen překlad. Pokud se zdá být zřejmé, že adresát nerozumí jazyku dokumentu, zajistí dožádaný stát jeho překlad, případně vyhotovení jeho shrnutí do svého úředního jazyka nebo do jednoho ze svých úředních jazyků. Popřípadě může požádat dožadující stát, aby zajistil překlad daného dokumentu do jednoho z úředních jazyků dožádaného státu, Rady Evropy nebo OECD nebo k němu přiložil shrnutí v jednom z těchto jazyků.

ČÁST ČTVRTÁ
USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE VŠECH FOREM POMOCI

Článek 18
Informace, které mají být poskytnuty dožadujícím státem

(1) Žádost o pomoc zpravidla obsahuje

a) určení orgánu nebo úřadu, který inicioval žádost podanou příslušným orgánem;

b) jméno, adresu nebo další detaily, které by mohly napomoci identifikaci osoby, jíž se žádost týká,

c) v případě žádosti o informace formu, ve které mají být informace podle pokynů dožadujícího státu poskytnuty, aby vyhovovaly jeho potřebám,

d) v případě žádosti o pomoc při vymáhání nebo o opatření k zajištění daní povahu předmětné daňové pohledávky, složky daňové pohledávky a aktiva, ze kterých je možné tuto daňovou pohledávku uspokojit,

e) v případě žádosti o doručení dokumentů povahu a předmět dokumentů, které mají být doručeny,

f) informaci, zda je v souladu s právními předpisy a správní praxí dožadujícího státu a zda je oprávněná na základě požadavků čl. 21 odst. 2 písm. g).

(2) Jakmile se dožadující stát dozví o jakýchkoliv dalších informacích, které jsou pro žádost o pomoc významné, předá je dožádanému státu.

Článek 19
zrušen

Článek 20
Odpověď na žádost o pomoc

(1) Pokud je žádosti o pomoc vyhověno, je dožádaný stát povinen dožadující stát neprodleně informovat o přijatých opatřeních a o výsledku pomoci.

(2) Pokud je žádost zamítnuta, je dožádaný stát povinen dožadující stát o daném rozhodnutí a jeho důvodu neprodleně informovat.

(3) Pokud v žádosti o informace dožadující stát uvedl formu, ve které mají být informace poskytnuty, a dožádaný stát může požadavku vyhovět, poskytne dožádaný stát tyto informace v požadované formě.

Článek 21

Ochrana osob a omezení povinnosti poskytovat pomoc

(1) Žádné ustanovení Úmluvy nebude mít vliv na práva zaručená osobám na základě právních předpisů či správní praxe dožádaného státu.

(2) S výjimkou článku 14 nebude Úmluva vykládána tak, že ukládá dožádanému státu povinnost:

a) provádět opatření v rozporu s jeho vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí, případně v rozporu s právními předpisy nebo správní praxí dožadujícího státu,

b) provádět opatření, která by byla v rozporu s veřejným pořádkem,

c) poskytovat informace, které nelze získat podle jeho vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe, případně podle právních předpisů nebo správní praxe dožadujícího státu,

d) poskytovat informace, které by vedly ke zveřejnění obchodního, průmyslového nebo profesního tajemství, obchodního postupu, případně informací, jejichž zveřejnění by bylo v rozporu s veřejným pořádkem,

e) poskytovat správní pomoc, pokud a v rozsahu, ve kterém se domnívá, že zdanění v rámci dožadujícího státu je v rozporu se všeobecně uznávanými daňovými principy nebo smlouvou o zamezení dvojímu zdanění, případně v rozporu s jinou smlouvou, kterou dožádaný stát uzavřel s dožadujícím státem,

f) poskytovat správní pomoc za účelem provádění či vymáhání daňového právního předpisu dožadujícího státu nebo požadavku s tím souvisejícího, pokud předmětné ustanovení za stejných okolností diskriminuje občany dožádaného státu ve srovnání s občany dožadujícího státu,

g) poskytovat správní pomoc, pokud dožadující stát neuplatnil všechna přiměřená opatření dostupná podle jeho právních předpisů nebo správní praxe. Výjimkou jsou případy, kdy by uplatnění těchto opatření bylo nepřiměřeně obtížné,

h) poskytovat správní pomoc v případech, kdy by správní pomoc pro daný stát byla zjevně nepřiměřená s ohledem na přínosy získané dožadujícím státem.

(3) Pokud je ze strany dožadujícího státu vznesena žádost o informace v souladu s Úmluvou, je dožádaný stát povinen přijmout opatření pro získání dožádaných informací, ačkoliv nemusí tyto informace potřebovat pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předcházející větě podléhá omezením obsaženým v Úmluvě, avšak tato omezení, především včetně omezení uvedených v odstavcích 1 a 2, nebudou v žádném případě vykládána tak, že dožádaný stát je oprávněn odmítnout poskytnutí informací pouze z toho důvodu, že na jejich získání nemá žádný vnitrostátní zájem.

(4) V žádném případě nebude Úmluva, především včetně odstavců 1 a 2, vykládána tak, že dožádaný stát je oprávněn odmítnout poskytnutí informací pouze z toho důvodu, že jsou dané informace v držení banky, jiné finanční instituce, mandatáře nebo osoby jednající na základě zastoupení či zmocnění, případně z toho důvodu, že se týkají vlastnických podílů v určité osobě.

Článek 22
Mlčenlivost

(1) Jakékoliv informace získané některou smluvní stranou podle Úmluvy budou považovány za důvěrné a budou podléhat stejné ochraně jako informace získané podle vnitrostátního práva dané smluvní strany, a to v rozsahu nutném pro zajištění nezbytné úrovně ochrany osobních údajů v souladu se zárukami uvedenými poskytující smluvní stranou na základě požadavků vnitrostátního práva této smluvní strany.

(2) Tyto informace budou v každém případě poskytnuty pouze osobám či orgánům (včetně soudů a správních nebo kontrolních orgánů), které se zabývají zjišťováním, stanovením a zabezpečením úhrady daní, vymáháním právních předpisů nebo soudním stíháním v daňových otázkách, posuzováním odvolání ve vztahu k daním příslušné smluvní strany, případně mají odpovědnost za dohled nad výše uvedenými záležitostmi. Poskytnuté informace mohou využívat pouze výše uvedené osoby a orgány, a to výhradně pro dané účely. Bez ohledu na odstavec 1 mohou výše uvedené subjekty příslušné informace poskytovat při veřejných soudních řízení nebo soudních rozhodnutí týkajících se předmětných daní.

(3) Pokud určitá smluvní strana uplatnila výhradu upravenou v čl. 30 odst. 1 písm. a), není jiná smluvní strana, která tyto informace od dané smluvní strany obdrží, oprávněna použít tyto informace pro účely daně náležející do kategorie, která je předmětem výhrady. Podobně pak smluvní strana, která danou výhradu uplatňuje, nebude používat informace získané podle Úmluvy pro účely daně náležející do kategorie, která je předmětem výhrady.

(4) Bez ohledu na odstavce 1, 2 a 3 mohou být přijaté informace využity i pro jiné účely, pokud lze takové informace pro tyto jiné účely využít podle právních předpisů poskytující smluvní strany a příslušný orgán této smluvní strany takové užití schválí. Informace poskytnuté jednou smluvní stranou druhé smluvní straně mohou být touto druhou smluvní stranou předány třetí smluvní straně, a to na základě předchozího souhlasu příslušného orgánu prvně jmenované smluvní strany.

Článek 23
Řízení

(1) Řízení o opatřeních přijatých podle Úmluvy dožádaným státem budou vedena pouze příslušným úřadem tohoto dožádaného státu.

(2) Řízení o opatřeních přijatých podle Úmluvy dožadujícím státem, především pak ta, která se v oblasti vymáhání týkají existence či výše daňové pohledávky nebo dokladu umožňujícího její vymáhání, budou vedena pouze příslušným úřadem tohoto dožadujícího státu. Pokud jsou tato řízení zahájena, dožádající stát je povinen informovat dožádaný stát, který pozastaví svůj postup až do rozhodnutí příslušného úřadu dožadujícího státu. Dožádaný stát je však na žádost dožadujícího státu povinen přijmout předběžná opatření, aby zajistil úhradu vymáhaných prostředků. Dožádaný stát může být o tomto řízení rovněž informován kteroukoliv ze zúčastněných osob. Po přijetí této informace projedná v případě potřeby dožádaný stát tuto záležitost s dožadujícím státem.

(3) Bezprostředně po přijetí konečného rozhodnutí v řízení je dožádaný, nebo dožadující stát povinen uvědomit druhý stát o daném rozhodnutí i o důsledcích, které toto rozhodnutí má pro žádost o pomoc.

ČÁST PÁTÁ
ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Článek 24
Provádění Úmluvy

(1) Smluvní strany jsou povinny vzájemně komunikovat za účelem provádění Úmluvy prostřednictvím svých příslušných orgánů. Příslušné orgány mohou za tímto účelem komunikovat přímo, přičemž mohou také zmocnit podřízené orgány, aby jednaly jejich jménem. Příslušné orgány dvou a více smluvních stran se mohou mezi sebou vzájemně dohodnout na způsobu použití Úmluvy.

(2) Pokud se dožádaný stát domnívá, že použití Úmluvy by v konkrétním případě mělo závažné a nežádoucí dopady, jsou příslušné orgány dožádaného a dožadujícího státu povinny věc vzájemně projednat a snažit se vyřešit danou situaci vzájemnou dohodou.

(3) Koordinační orgán složený ze zástupců příslušných orgánů smluvních stran bude sledovat provádění a možnosti vývoje Úmluvy, a to pod záštitou OECD. Za tímto účelem bude koordinační orgán doporučovat opatření, která by měla vést k podpoře obecných cílů Úmluvy. Konkrétně pak bude vystupovat jako fórum pro studium nových metod a postupů za účelem posílení mezinárodní spolupráce v daňových otázkách, přičemž, pokud je to vhodné, může doporučit změny a dodatky Úmluvy. Státy, které podepsaly, ale dosud neratifikovaly, nepřijaly nebo neschválily Úmluvu, se mohou účastnit jednání koordinačního orgánu jako pozorovatelé.

(4) Smluvní strana může požádat koordinační orgán o poskytnutí stanovisek týkajících se výkladu Úmluvy.

(5) Pokud se mezi dvěma a více smluvními stranami objeví problémy nebo pochybnosti s ohledem na provádění nebo výklad Úmluvy, pokusí se příslušné orgány těchto smluvních stran vyřešit danou záležitost vzájemnou dohodou. Tato dohoda bude oznámena koordinačnímu orgánu.

(6) Generální tajemník OECD je povinen informovat smluvní strany i signatářské státy, které Úmluvu doposud neratifikovaly, nepřijaly nebo neschválily, o stanoviskách koordinačního orgánu podle odstavce 4 i o vzájemných dohodách přijatých podle odstavce 5.

Článek 25
Jazyk

Žádosti o pomoc a odpovědi na tyto žádosti budou vyhotoveny v jednom z úředních jazyků OECD a Rady Evropy, případně v jiném jazyku, na kterém se smluvní Státy, jichž se žádost o pomoc týká, bilaterálně dohodnou.

Článek 26
Náklady

Pokud není mezi dotčenými smluvními stranami bilaterálně dohodnuto jinak:

a) běžné náklady vynaložené při poskytování pomoci ponese dožádaný stát;

b) mimořádné náklady vynaložené při poskytování pomoci ponese dožadující stát.

ČÁST ŠESTÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27
Ostatní mezinárodní dohody a ujednání

(1) Možnosti pomoci poskytované podle Úmluvy neomezují a nejsou omezovány nástroji obsaženými v rámci stávajících nebo budoucích mezinárodních smluv či jiných ujednání mezi smluvními stranami případně jinými nástroji, které se týkají spolupráce v daňových věcech.

(2) Bez ohledu na odstavec 1 mohou ty smluvní strany, které jsou členskými státy Evropské unie, v rámci svých vzájemných vztahů použít možnosti pomoci podle Úmluvy, pokud umožňují širší spolupráci než možnosti, které jsou k dispozici podle platných pravidel Evropské unie.

Článek 28
Podpis a vstup Úmluvy v platnost

(1) Úmluva bude otevřena k podpisu členským státům Rady Evropy a členským zemím OECD. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u jednoho z depozitářů.

(2) Úmluva vstoupí v platnost k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data, kdy pět států vyjádří svůj souhlas být vázán Úmluvou v souladu s odstavcem 1.

(3) Pro každý další členský stát Rady Evropy nebo členskou zemi OECD, která následně vyjádří svůj souhlas být Úmluvou vázán, vstoupí Úmluva v platnost k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data uložení ratifikačních listin, listin o přijetí nebo schválení.

(4) Jakýkoliv členský stát Rady Evropy nebo členská země OECD, která se stane smluvní stranou Úmluvy poté, co Protokol, kterým se mění Úmluva, vstoupí v platnost – přičemž k podpisu bude otevřen dne 27. května 2010 (dále jen „Protokol z roku 2010") – bude smluvní stranou Úmluvy ve znění tohoto Protokolu, pokud na základě písemného sdělení adresovaného některému z depozitářů nevyjádří odlišný záměr.

(5) Poté, co Protokol z roku 2010 vstoupí v platnost, může jakýkoliv stát, který není členem Rady Evropy nebo OECD, požádat o přizvání k podpisu a ratifikaci této Úmluvy ve znění Protokolu z roku 2010. Žádost v této věci bude adresována některému z depozitářů, který ji předá smluvním stranám. Depozitář je rovněž povinen informovat Výbor ministrů Rady Evropy a Radu OECD. Rozhodnutí přizvat státy, které požádají o to, aby se mohly stát smluvní stranou Úmluvy, bude učiněno na základě konsensu smluvních stran Úmluvy prostřednictvím koordinačního orgánu. Pro stát ratifikující Úmluvu ve znění Protokolu z roku 2010 v souladu s tímto odstavcem pak Úmluva vstoupí v platnost k prvnímu dni měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data uložení ratifikační listiny u jednoho z depozitářů.

(6) Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 bude účinná pro správní pomoc týkající se daňových období začínajících 1. lednem (včetně) roku následujícího po roce, ve kterém Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 nabyla pro příslušnou smluvní stranu platnosti, případně – pokud daňové období neexistuje – pro správní pomoc týkající se daňových povinností vzniklých po 1. lednu (včetně) roku následujícího po roce, ve kterém Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 nabyla pro příslušnou smluvní stranu platnosti. Dvě a více smluvních stran se mohou vzájemně dohodnout, že Úmluva

ve znění Protokolu z roku 2010 bude účinná pro správní pomoc týkající se dřívějších daňových období nebo daňových povinností.

(7) Bez ohledu na odstavec 6 bude ve věci daňových záležitostí zahrnujících úmyslné jednání, které podléhá soudnímu stíhání podle trestního práva dožadující smluvní strany, Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 účinná od data platnosti pro příslušnou smluvní stranu ve vztahu k dřívějším daňovým obdobím nebo daňovým povinnostem.

Článek 29
Územní působnost Úmluvy

(1) Každý stát je oprávněn v době podpisu nebo v době uložení ratifikačních listiny, listiny o přijetí nebo schválení určit území, na která se Úmluva vztahuje.

(2) Každý stát může později na základě prohlášení adresovaného jednomu z depozitářů rozšířit platnost Úmluvy na jakékoliv další území přesně stanovené v příslušném prohlášení. Na tomto území pak Úmluva vstoupí v platnost k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí tohoto prohlášení depozitářem.

(3) Každé prohlášení učiněné podle některého z předcházejících dvou odstavců je možné ve vztahu k jakémukoliv území uvedenému v tomto prohlášení odvolat na základě oznámení adresovaného jednomu z depozitářů. Odvolání nabyde účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí tohoto oznámení depozitářem.

Článek 30
Výhrady

(1) Každý stát je oprávněn v době podpisu, v době uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení nebo později prohlásit, že si vyhrazuje právo:

a) neposkytovat žádnou formu pomoci týkající se daní druhých smluvních stran obsažených v některé z kategorií uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b), a to za předpokladu, že do Přílohy A Úmluvy nezahrnul žádnou vnitrostátní daň z této kategorie,

b) neposkytovat pomoc při vymáhání daňových pohledávek nebo správních pokut týkajících se všech daní, či pouze daní uvedených v jedné či několika kategoriích uvedených v čl. 2 odst. 1,

c) neposkytovat pomoc týkající se daňové pohledávky, která již existuje k datu platnosti Úmluvy v daném státě, nebo, pokud již byla dříve uplatněna výhrada podle výše uvedených písmen a) nebo b), k datu odvolání této výhrady ve vztahu k daním v předmětné kategorii,

d) neposkytovat pomoc při doručování dokumentů týkající se všech daní, či pouze daní uvedených v jedné či několika kategoriích uvedených v čl. 2 odst. 1,

e) nepovolit doručování dokumentů prostřednictvím pošty, jak je uvedeno čl. 17 odst. 3,

f) použít čl. 28 odst. 7 výhradně pro správní pomoc týkající se daňových období začínajících po 1. lednu (včetně) třetího roku předcházejícímu roku, v němž Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 vstoupila pro příslušnou smluvní stranu v platnost, případně, pokud daňové období neexistuje, pro správní pomoc týkající se daňových povinností vzniklých po 1. lednu (včetně) třetího roku

předcházejícímu roku, v němž Úmluva ve znění Protokolu z roku 2010 vstoupila pro příslušnou smluvní stranu v platnost.

(2) Není možné uplatnit žádné další výhrady.

(3) Jakmile Úmluva vstoupí pro určitou smluvní stranu v platnost, je tato smluvní strana oprávněna uplatnit jednu či několik výhrad uvedených v odstavci 1, které nebyly uplatněny v době ratifikace, přijetí nebo souhlasu. Tyto výhrady vstoupí v platnost k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí této výhrady jedním z depozitářů.

(4) Každá smluvní strana, která uplatnila výhradu podle odstavců 1 nebo 3, ji může zcela nebo částečně odvolat na základě oznámení adresovaného jednomu z depozitářů. Odvolání bude účinné k datu přijetí tohoto oznámení daným depozitářem.

(5) Smluvní strana, která uplatnila výhradu k ustanovení Úmluvy, nemůže požadovat provádění tohoto ustanovení jinou smluvní stranou. Pokud je však výhrada dané smluvní strany částečná, může požadovat provádění tohoto ustanovení v rozsahu, ve kterém k němu sama přistoupila.

Článek 31
Výpověď

(1) Smluvní strana je oprávněna Úmluvu kdykoliv vypovědět na základě oznámení adresovaného jednomu z depozitářů.

(2) Tato výpověď nabyde účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data přijetí tohoto oznámení depozitářem.

(3) Smluvní strana, která vypoví Úmluvu, bude dále vázána článkem 22 po dobu, kdy bude mít ve svém držení dokumenty nebo informace získané podle Úmluvy.

Článek 32
Depozitáři a jejich funkce

(1) Depozitář, u kterého byl uskutečněn akt podpisu, oznámení či sdělení, oznámí členským státům Rady Evropy, členským zemím OECD a všem smluvním stranám Úmluvy:

a) každý podpis,

b) uložení každé ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení,

c) každé datum platnosti Úmluvy v souladu s články 28 a 29,

d) každé prohlášení učiněné podle čl. 4 odst. 3 nebo čl. 9 odst. 3 i odvolání tohoto prohlášení,

e) každou výhradu uplatněnou podle článku 30 a odvolání této výhrady učiněné v souladu s čl. 30 odst. 4,

f) každé oznámení přijaté v souladu s čl. 2 odstavci 3 nebo 4, čl. 3 odst. 3, článkem 29 nebo čl. 31 odst. 1,

g) každý akt podpisu, oznámení nebo sdělení týkající se Úmluvy.

(2) Depozitář, který obdrží sdělení nebo učiní oznámení podle odstavce 1, je povinen o této skutečnosti neprodleně informovat druhého depozitáře.

Na důkaz toho připojili řádně oprávnění signatáři k Úmluvě své podpisy.

Dáno depozitáři dne 1. června 2011 podle článku X.4 Protokolu, kterým se mění Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech, v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, ve dvou stejnopisech, z nichž každý bude uložen v archivu obou depozitářů. Depozitáři předají ověřený stejnopis každé smluvní straně Úmluvy ve znění Protokolu a každému státu, který se může stát smluvní stranou.